

5) W § 40 wysokość stawek dodatków służbowych zmienia się w sposób następujący:

stawki od	105 zł do	160 zł na	300 zł
"	" 180	" " 260	" " 400
"	" 340	" " 370	" " 600
"	" 445	" " 570	" " 800
"	" 670	" " 750	" " 1000
"	" 800	" " 900	" " 1200
"	" 1320	" "	" 1500
"	" 1390	" "	" 1800
"	" 2100	" "	" 2200

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1946 r.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Skarbu:

Tadeusz Dietrich

292

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 września 1946 r.

w sprawie wykonania art. 23, 26 i 35 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych.

Na podstawie art. 23 ust. 3, 26 ust. 2 oraz 35 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Za przedmioty wchodzące w skład majątku przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 23 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) uważa się wszelkie przedmioty nieruchomości i ruchome, nie wyłączając wierzytelności i innych praw majątkowych należące do przedsiębiorstwa i związane z jego prowadzeniem. W szczególności uważa się za wchodzące w skład przedsiębiorstwa i należące do niego:

- nieruchomości oraz ich części składowe i przynależności, jako to: place, budynki fabryczne, magazyny, składy i ich urządzenia,
- towary, surowce, półfabrykaty i wyroby gotowe,
- przedmioty najęte lub dzierżawione od osób trzecich albo na mocy jakiegokolwiek innego tytułu oddane do przedsiębiorstwa celem stałego lub czasowego ich używania albo użytkowania.

2. Nie uważa się za majątek ruchomy, należący do przedsiębiorstwa jedynie następujących rzeczy wchodzących w skład przedsiębiorstwa:

- przyjętych do przesłania przez przedsiębiorstwo ekspedycyjne,
- przyjętych do przewiezienia przez przedsiębiorstwo przewozowe,
- przyjętych do przechowania na mocy umowy o przechowanie, jak również na mocy umowy składu, jeżeli przedsiębiorca składowy nie nabył prawa własności na rzeczach złożonych,
- przyjętych do naprawy,
- przyjętych do przerobu,
- przyjętych do sprzedaży przez przedsiębiorstwo komisowe,

g) wierzytelności przedsiębiorstwa komisowego z tytułu ceny rzeczy przyjętych do sprzedaży,

h) wierzytelności pieniężnych, co do których danemu przedsiębiorstwu zlecono inkaso lub inną realizację wierzytelności.

§ 2. 1. Do odraczania i rozkładania na raty należności Skarbu Państwa z tytułu zobowiązań podatkowych z wyjątkiem należności z tytułu nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego oraz zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy są uprawnione:

- izby skarbowe — do kwoty 1.200.000 zł na okres czasu do 1 roku, ponad 1.200.000 zł do 2.400.000 zł na okres czasu do 6 miesięcy,
- urzędy rewizyjne — do kwoty 300.000 zł na okres czasu do 6 miesięcy,
- urzędy skarbowe — do kwoty 150.000 zł na okres czasu do 6 miesięcy.

2. Do odraczania i rozkładania na raty należności z tytułu zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy są uprawnione:

- izby skarbowe — do kwoty 400.000 zł na okres czasu do 4 miesięcy, ponad 400.000 zł do 800.000 zł na okres czasu do 2 miesięcy,
- urzędy rewizyjne do kwoty 100.000 zł na okres czasu do 2 miesięcy,
- urzędy skarbowe do kwoty 50.000 zł na okres czasu do 2 miesięcy.

§ 3. Do umarzania należności Skarbu Państwa z tytułu zobowiązań podatkowych z wyjątkiem należności z tytułu nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego oraz zaliczek są uprawnione:

- izby skarbowe do kwoty 100.000 zł,
- urzędy rewizyjne do kwoty 20.000 zł,
- urzędy skarbowe do kwoty 10.000 zł.

§ 4. Przy ocenie określonej w §§ 2 i 3 właściwości bierze się pod uwagę same należno-

ści główne, a jeżeli chodzi o odraczanie, rozkładanie na raty lub umarzanie wyłącznie należności ubocznych — same należności uboczne.

§ 5. Okresy wymienione w § 2 liczy się:

- a) jeżeli chodzi o izby skarbowe — od dnia wydania decyzji o odroczeniu lub rozłożeniu na raty,
- b) jeżeli chodzi o urzędy rewizyjne i urzędy skarbowe — od upływu terminu płatności zobowiązania podatkowego, z wyjątkiem zaległości podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, co do których okresy odroczeń i rat liczy się od dnia wydania decyzji o odroczeniu lub rozłożeniu na raty.

§ 6. 1. Kwoty, wymienione w §§ 2 i 3, stanowiące granice uprawnień izb skarbowych, urzędów rewizyjnych i urzędów skarbowych, oraz okresy odroczeń lub rat dotyczą odrębnie

każdego rodzaju zobowiązań podatkowych za każdy rok podatkowy (okres wymiarowy) i nie mogą być przekraczane wskutek wydawania decyzji częściowych lub wielokrotnych.

2. W przypadku, gdy podanie o odroczenie lub o raty zostało złożone przed upływem terminu płatności zobowiązania podatkowego, a zachodzą okoliczności zasługujące na szczególne uwzględnienie, izby skarbowe mogą rozszerzyć okresy przewidziane w § 2, najdalej jednak do najbliższego ustawowego terminu wymiaru danego podatku za następny rok podatkowy (okres wymiarowy).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1946 r.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

293

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 sierpnia 1946 r.

w sprawie przystąpienia Syrii do konwencji o polepszeniu losu chorych i rannych w armiach czynnych, podpisanej w Genewie dnia 27 lipca 1929 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, zgodnie z notą Poselstwa Szwajcarskiego w Polsce z dnia 31 lipca 1946 r., że w myśl postanowień art. 36 konwencji o polepszeniu losu chorych i rannych w armiach czynnych, podpisanej w Genewie dnia 27 lipca 1929 r. (Dziennik Ustaw R. P. z 1932 r., Nr 103,

poz. 864), zostało złożone Poselstwu Szwajcarskiemu we Francji notą z dnia 20 czerwca 1946 r., w imieniu Rządu Syrii przystąpienie do powyższej konwencji.

w/z Minister Spraw Zagranicznych:

Józef Olszewski

294

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 sierpnia 1946 r.

w sprawie przystąpienia Libanu do konwencji o polepszeniu losu chorych i rannych w armiach czynnych podpisanej w Genewie dnia 27 lipca 1929 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, zgodnie z notą Poselstwa Szwajcarskiego w Polsce z dnia 31 lipca 1946 r., że w myśl postanowień art. 36 konwencji o polepszeniu losu chorych i rannych w armiach czynnych, podpisanej w Genewie dnia 27 lipca 1929 r. (Dziennik Ustaw R. P. z 1932 r., Nr 103, poz. 864)

zostało złożone Radzie Federalnej Szwajcarskiej przez Poselstwo Libanu w Bernie notą z dnia 11 czerwca 1946 r. w imieniu Rządu Libanu przystąpienie do powyższej konwencji.

w/z Minister Spraw Zagranicznych:

Józef Olszewski